

Publicerad 2006-10-12 00:51 av himlens hemlighet
att inte nudda golv

den koboltblå skuggan
av kvinnans sköra silversträng

mellan månen och hennes avresande
kanske förgäves
andas hon inga ankommande

stundom eld och stundom drömmar

hennes falköga
börjar skälva

på flygplatsen bland de grafitgrå silhuetterna

en flickas höga fyrtorn och rovfåglar
faller som tidskulan ner i havet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren himlens hemlighet med Poeter.se id #3651 innehar upphovsrätten